

Sygn. akt III K 805/13

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Monika Podgórska - Sulecka

Protokolant: Renata Jędrasik

przy udziale Prokuratora: Michała Pomianowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 października 2014 r.

sprawy E. K. s. C. i Z. z domu Z., ur. (...) w W.

skazanego:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie V Wydział Karny z dnia 9 czerwca 2006 r. w sprawie o sygn. akt **V K 640/06** za czyn z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. popełniony w dniu 22 lipca 1999 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 §1 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie w okresie od dnia 21 marca 2006 r. do dnia 9 czerwca 2006 r. Sprawa objęta wyrokiem łącznym V K 287/08, a następnie III K 117/12 opisanymi w punkcie 5 i 6;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinie V Wydział Karny z dnia 30 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt **V K 718/06** za czyn z art. 190§1 k.k. popełniony w dniu 20 czerwca 1999 r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie w okresie od dnia 21 marca 2006 r. do dnia 3 kwietnia 2006 r.; Wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie IV Wydział Karny Odwoławczy z dnia 10 marca 2008 r. sygn. akt IV Ka 63/08 zmieniono zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w ten sposób, że wymierzoną karę pozbawienia wolności obniżono do 4 miesięcy pozbawienia wolności. Sprawa objęta wyrokiem łącznym V K 287/08, a następnie III K 117/12 opisanymi w punkcie 5 i 6;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie III Wydział Karny z dnia 24 października 2008 r. w sprawie o sygn. akt **III K 2887/06** za czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 310 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk popełniony w dniu 10 lipca 1999 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby; na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego; na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody, postanowieniem z dnia 19 lutego 2013 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj kary pozbawienia wolności;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie III Wydział Karny z dnia 4 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt **III K 863/09** za czyn z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. popełniony w dniu 12 lipca 1999 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie w okresie od dnia 25 maja 2010 r. do dnia 4 sierpnia 2010 r. Skazany karę odbył w całości w okresie od 29.12.2010 r. do 19.10.2011 r. Sprawa objęta wyrokiem łącznym III K 117/12;
5. co do którego Sąd Rejonowy w Szczecinie V Wydział Karny z dnia 9 października 2008 r. w sprawie o sygn. akt **V K 287/08** wydał wyrok łączny i na podstawie art. 569§1 k.p.k., art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w miejsce kar pozbawienia wolności wymierzonych skazanemu w sprawach V K 640/06 i V K 718/06 orzeczono karę łączną 2 lat i 8

miesiący pozbawienia wolności; na podstawie 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres pozbawienia wolności od dnia 21 marca 2006 r. do dnia 9 czerwca 2006 r. skazany karę pozbawienia wolności odbył w całości w okresie od 17.09.2006 r. do 26.02.2009 r.;

6. co do którego Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy III Wydział Karny w dniu 18 października 2012 r. w sprawie o sygn. akt **III K 117/12** wydał wyrok łączny, którym rozwiązał karę łączną orzeczoną w wyroku łącznym w sprawie V K 287/08 i na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w miejsce kar pozbawienia wolności wymierzonych skazanemu w sprawach V K 640/06, V K 718/06 i III K 863/09 orzeczono karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okresy pozbawienia wolności w dniach od dnia 21 marca 2006 r. do dnia 9 czerwca 2006 r.; od dnia 25 maja 2010 r. do dnia 4 sierpnia 2010 r. oraz okresy odbywania kar w sprawach połączonych uznając orzeczoną karę 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności za odbytą w całości.

o r z e k a:

I. rozwiązuje karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt III K 117/12;

II. na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach V K 640/06, V K 718/06, III K 2887/06 oraz III K 863/09 i wymierza skazanemu E. K. karę łączną 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 577 kpk i art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach:

a. III K 863/09 w dniach od 25.05. 2010 r. do 04.08. 2010 r., od 29.12.2010 r. do 19.10.2011 r.;

b. V K 287/08 w dniach od 17.09.2006 r. do 26.02.2009 r. oraz od 21.03.2006 do 09.06.2006 r.;

c. III K 2887/06 w dniach od 12.08.2013 r. do 30.10.2014 r.;

IV. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach objętych niniejszym wyrokiem łącznym pozostawia do odrębnego wykonania;

V. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie;

VI. zasadza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. T. kwotę 168,00 (stu sześćdziesięciu ośmiu) zł podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu skazanego E. K.;

VII. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego E. K. z obowiązku ponoszenia kosztów i opłat, które przenosi na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. K. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie V Wydział Karny z dnia 9 czerwca 2006 r. w sprawie o sygn. akt **V K 640/06** za czyn z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. popełniony w dniu 22 lipca 1999 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 §1 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie w okresie od dnia 21 marca 2006 r. do dnia 9 czerwca 2006 r. Sprawa objęta wyrokiem łącznym V K 287/08, a następnie III K 117/12 opisanymi w punkcie 5 i 6;

2. Sądu Rejonowego w Szczecinie V Wydział Karny z dnia 30 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt **V K 718/06** za czyn z art. 190§1 k.k. popełniony w dniu 20 czerwca 1999 r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie w okresie od dnia 21 marca 2006 r. do dnia 3 kwietnia 2006 r.; Wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie IV Wydział Karny Odwoławczy z dnia 10 marca 2008 r. sygn. akt IV Ka 63/08 zmieniono zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w ten sposób, że wymierzoną karę pozbawienia wolności obniżono do 4 miesięcy pozbawienia wolności. Sprawa objęta wyrokiem łącznym V K 287/08, a następnie III K 117/12 opisanymi w punkcie 5 i 6;

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie III Wydział Karny z dnia 24 października 2008 r. w sprawie o sygn. akt **III K 2887/06** za czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 310 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk popełniony w dniu 10 lipca 1999 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby; na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego; na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody, postanowieniem z dnia 19 lutego 2013 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszzonej kary pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie III Wydział Karny z dnia 4 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt **III K 863/09** za czyn z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. popełniony w dniu 12 lipca 1999 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie w okresie od dnia 25 maja 2010 r. do dnia 4 sierpnia 2010 r. Skazany karę odbył w całości w okresie od 29.12.2010 r. do 19.10.2011 r. Sprawa objęta wyrokiem łącznym III K 117/12;

5. co do którego Sąd Rejonowy w Szczecinie V Wydział Karny z dnia 9 października 2008 r. w sprawie o sygn. akt **V K 287/08** wydał wyrok łączny i na podstawie art. 569§1 k.p.k., art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w miejsce kar pozbawienia wolności wymierzonych skazanemu w sprawach V K 640/06 i V K 718/06 orzeczono karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres pozbawienia wolności od dnia 21 marca 2006 r. do dnia 9 czerwca 2006 r. skazany karę pozbawienia wolności odbył w całości w okresie od 17.09.2006 r. do 26.02.2009 r.;

6. co do którego Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy III Wydział Karny w dniu 18 października 2012 r. w sprawie o sygn. akt **III K 117/12** wydał wyrok łączny, którym rozwiązał karę łączną orzeczoną w wyroku łącznym w sprawie V K 287/08 i na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w miejsce kar pozbawienia wolności wymierzonych skazanemu w sprawach V K 640/06, V K 718/06 i III K 863/09 orzeczono karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okresy pozbawienia wolności w dniach od dnia 21 marca 2006 r. do dnia 9 czerwca 2006 r.; od dnia 25 maja 2010 r. do dnia 4 sierpnia 2010 r. oraz okresy odbywania kar w sprawach połączonych uznając orzeczoną karę 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności za odbytą w całości.

Skazany E. K. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego jego skazania w sprawach V K 640/06, III K 2887/06, V K 718/06 oraz III K 863/09 z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji. Skazany podniósł, iż czyny, których się dopuścił popełnił w roku 1999 oraz, że jest osobą schorowaną ponadto zrozumiał swój błąd.

Z treści opinii o skazanym wystawionej przez Dyrektora Zakładu Karnego w D. wynika, iż odbywanie kary rozpoczął on w dniu 13.08.2013 t. w AŚ W. G., gdzie zachowanie skazanego oceniono jako poprawne. Do Zakładu Karnego w D. trafił w dniu 11.09.2013 r. Zachowanie skazanego zostało ocenione jako właściwe, w stosunku do przełożonych skazany prezentował postawy regulaminowe, nie sprawiał problemów wychowawczych. W opinii podano także, że skazany nie deklarował przynależności do podkultury przestępczej, a odnośnie popełnianych przestępstw wypowiadał się deklaratywnie krytycznie, nie odnotowano u niego zachowań agresywnych, czy samoagresji, nie stosowano środków przymusu bezpośredniego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów w postaci: całości materiału dowodowego zgromadzonego w aktach: o sygn. VK 640/06 SR dla Warszawy Śródmieścia, o sygn. VK 718/06 SR

w Szczecinie, o sygn. III K 2887/06 SR dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie (III Ko 2858/12, III D. 174/09, III Ko 704/12), o sygn. III K 863/09 SR dla m. st. Warszawy w Warszawie, o sygn. III K 833/12 SR dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, o sygn. III K 117/12 SR dla m. st. Warszawy w Warszawie, o sygn. VK 287/08 (akta wykonawcze) SR Szczecin, a także z akt sprawy niniejszej: dane o karalności 24 – 25, 195 – 196, opinia k. 33, 237, wydruk z NeoSad 199 – 230, które Sąd ocenił jako odpowiadające rzeczywistości stanowi rzeczy, wobec braku jakichkolwiek wątpliwości co do ich prawdziwości, tym bardziej że żadna ze stron ich nie zakwestionowała.

Sąd zważył, co następuje:

w pierwszej kolejności wskazać wypada, iż zgodnie z treścią art. 575§1 kpk jeżeli po wydaniu wyroku łącznego zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, z chwilą jego wydania poprzedni wyrok łączny traci moc. Sytuacja taka zaszła w sprawie niniejszej. Mianowicie wobec skazanego Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy III Wydział Karny w dniu 18 października 2012 r. w sprawie o sygn. akt III K 117/12 wydał wyrok łączny, którym rozwiązał karę łączną orzeczoną we wcześniej wydanym wyroku łącznym w sprawie V K 287/08 i na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk w miejsce kar pozbawienia wolności wymierzonych skazanemu w sprawach V K 640/06, V K 718/06 i III K 863/09 orzeczono karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd nie objął powyższym wyrokiem łącznym wyroku E. K. w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie III Wydział Karny z dnia 24 października 2008 r. o sygn. akt III K 2887/06 za czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 310 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk popełniony w dniu 10 lipca 1999 r., w którym orzeczono karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby. Postanowieniem z dnia 19 lutego 2013 r. zarządzono wykonanie tej warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności. Sąd zważył zatem, iż w stosunku do skazanego zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego i połączenia w nim kar pozbawienia wolności w jednym ciągu, mianowicie wszystkich kar orzeczonych wyrokami w sprawach o sygn. akt: **V K 640/06, V K 718/06, III K 2887/06 oraz III K 863/09.**

Przepis art. 85 kk stanowi, że jeśli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Zgodnie z przepisem art. 86 §1 kk sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając 15 lat pozbawienia wolności.

Wobec skazanego orzeczono następujące kary w sprawach, co do których zachodziły przesłanki z art. 569 § 1 kpk:

- w sprawie o sygn. akt **V K 640/06** za czyn z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2 kk popełniony w dniu 22 lipca 1999 r. karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- w sprawie o sygn. akt **V K 718/06** za czyn z art. 190§1 k.k. popełniony w dniu 20 czerwca

1999 r., zmienionym Wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie IV Wydział Karny Odwoławczy z dnia 10 marca 2008 r. sygn. akt IV Ka 63/08, karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

- w sprawie o sygn. akt **III K 2887/06** za czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 310 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk popełniony w dniu 10 lipca 1999 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

- w sprawie o sygn. akt **III K 863/09** za czyn z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. popełniony w dniu 12 lipca 1999 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności .

W związku z powyższym kara łączna w przypadku połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych w wyrokach zapadłych w ww. sprawach mogła zostać wymierzona w granicach od 2 lat i 6 miesięcy do 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Kierując się zatem treścią przepisu art. 85 kk, art. 86§1 kk oraz art. 87 kk, a także biorąc za podstawę kary wymierzone z osobna za wszystkie pozostające w realnym zbiegu przestępstwa przypisane skazanemu, Sąd wymierzył mu karę łączną w wymiarze 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej w pkt II wyroku łącznej kary pozbawienia

wolności, Sąd na podstawie art. 577 kpk, art. 63§1 kk, zaliczył E. K. okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach o sygn. akt:

- III K 863/09 w dniach od 25.05. 2010 r. do 04.08. 2010 r., od 29.12.2010 r. do 19.10.2011 r.;

- V K 287/08 w dniach od 17.09.2006 r. do 26.02.2009 r. oraz od 21.03.2006 do 09.06.2006 r.;

- III K 2887/06 w dniach od 12.08.2013 r. do 30.10.2014 r.,

przyjmując, że jeden dzień zatrzymania równoważny jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Sąd ustalając wymiar kary łącznej w niniejszej sprawie, miał na uwadze zarówno okoliczności przemawiające na korzyść, jak i niekorzyść skazanego E. K.. Należy mieć bowiem na uwadze, iż istotne znaczenie dla wymiaru kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i prewencji generalnej. Każdorazowo popełnienie przez skazanego wielu przestępstw jest istotnym, negatywnym elementem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z zasady absorpcji, którą to należy stosować ostrożnie. Przy tym w ocenie Sądu ze względu na cele prewencji indywidualnej, należało odstąpić od wymiaru kary na zasadzie kumulacji, ponieważ kumulacja kar w wypadku skazanego przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne. Podkreślić zaś należy, że „Priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji, zaś kara łączna, orzeczona na zasadzie absorpcji lub kumulacji - wyjątkiem. Żaden automatyzm w wymiarze kary nie może zasługiwać na aprobatę, gdyż zasada kumulacji byłaby formą odpłaty, zaś zasada absorpcji - formą nagrody.” (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 marca 2005 r., II AKa 06/20050). Zgodnie z ugruntowanym poglądem, ogólną ideą, leżącą u podstaw wymierzania kary łącznej jest odpowiednia redukcja sumy kar, podyktowana względami humanitarnymi. Podkreślić równocześnie należy, iż Sąd wydając wyrok łączny nie ustalał ponownie stopnia społecznej szkodliwości i winy skazanego w zakresie poszczególnych przestępstw, a jedynie rozważył przedmiotowo-podmiotowy związek zachodzący między realnie zbiegającymi się przestępstwami oraz położył nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść w stosunku do skazanego nowo wymierzona kara łączna. Powyższe implikuje z kolei przymus łączenia kar, orzeczonych za poszczególne przestępstwa w sposób zbieżny, jak w przypadku, gdyby sprawy dotyczące owych przestępstw były rozpoznawane w jednym postępowaniu, należy łączyć je zatem w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Niemniej jednak kary łącznej nie powinno się postrzegać jako instytucji, która działać ma na korzyść skazanego, ale jako taką, która gwarantuje racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielu przestępstw pozostających w zbiegu realnym. Co do zasady taki stan rzeczy może nawet pogorszyć sytuację skazanego, w szczególności kiedy podlegające łączeniu wyroki zawierały już orzeczenia o karach łącznych, sąd orzekający nową karę łączną nie tylko nie jest związany wymierzonymi w poszczególnych sprawach karami łącznymi, ale i granice nowej kary łącznej nie wyznaczają mu poprzednio orzeczone kary łączne, a wyłącznie granice te są wyznaczone wysokością kar jednostkowych orzeczonych za poszczególne przestępstwa przypisane skazanemu w wyrokach podlegających łączeniu. W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie zasada pełnej absorpcji w zakresie podlegających łączeniu kar, nie może znaleźć zastosowania. Kara łączna nie może bowiem stanowić dla skazanego swoistej premii, wynikającej z faktu popełnienia znacznej ilości przestępstw i prowadzić de facto do zupełnej rezygnacji z niektórych kar. W ocenie Sądu w pełni zasadnym jest zastosowanie w niniejszej sprawie systemu redukcji poprzez wymierzenie E. K. kary łącznej w wymiarze zbliżonym do górnej sumy kar jednostkowych, podlegających łączeniu. Przy tym zarówno prewencja generalna jak i indywidualna w przedmiotowej sprawie, uzasadnia niestosowanie zasady pełnej absorpcji przy wymiarze kary pozbawienia wolności. Przede wszystkim popełnienie przez skazanego czterech przestępstw, a także popełnianie przez skazanego przestępstw naruszających te same lub podobne dobra prawne, jest negatywnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary surowszej od wynikającej z zasady absorpcji. Sąd miał na uwadze, iż jak wynika z opinii, nadesłanej z Zakładu Karnego, skazany ma pozytywną opinię z tej jednostki penitencjarnej.

Mając wskazane wyżej okoliczności na uwadze Sąd wymierzył skazanemu E. K. karę łączną – 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczenie kary łącznej we wskazanym wyżej rozmiarze jest adekwatne z punktu widzenia

oddziaływania wychowawczo - represyjnego na skazanego, przy jednoczesnym uwzględnieniu zasady racjonalizacji jako podstawowego celu wymiaru kary łącznej oraz zasady humanitaryzmu w stosowaniu kar i środków karnych.

Kosztami postępowania Sąd obciążył Skarb Państwa, mając na uwadze sytuację skazanego, który nadal jest pozbawienia wolności oraz biorąc pod uwagę stosowne przepisy, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. T. kwotę 168,00 zł podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu skazanego E. K..